“A SZÍNHÁZ OLYAN, MINT A SZERELEM” – VILLÁMINTERJÚ BÁLINT MÁRTÁVAL

2016 DECEMBER 01. CSÜTÖRTÖK, 9:45

A marosvásárhelyi színház egykori színészője legközelebb december 4-én lesz a teátrum vendége.

Bálint Márta, jelenleg Budapesten élő színésznő Marosvásárhelyen – egykori hazai közönsége előtt – is bemutatja **Marina Vlady**: A megszakított repülés, avagy szerelmem, Viszockij című monodrámát. A neves francia színésznő önéletrajzi regényét színpadra alkalmazta és rendezte: **†Gergely László**. Tér-jelmez: **Martini Yvette.**

Bálint Márta Marosvásárhelyen

Bálint Márta szereplistájában, a drámairodalom legszebb női szerepei megtalálhatók. A marosvásárhelyi pályája Ilus szerepével kezdődött Örkény István Macskajáték c. előadásában. Ezt követte Fifi A. Baranga Szicíliai védelem, Bródy Sándor A dada c. előadás érzékeny dadája. A Csendesek a hajnalok c. előadásban nyújtott alakításának (Liza) köszönhette az első filmszerepét is: Gh. Turcu felkérte az Esti vendégek c. film egyik szerepére.

Te melyik szerepre/szerepekre emlékszel a legszívesebben?

Bálint Márta: Nagyszerű szerepeket játszhattam el. Nehéz az említettek közül választani, mert mindegyik más-más élmény miatt maradt meg az emlékezetemben. Így Liza szerepe is meghatározó volt pályámon, mivel az előadás és a benne közreműködő csapat is kiváló volt. A Dada címszerepe pedig igen nagy kihívás elé állított, roppant komoly színészi feladatot jelentett. Az előadást a szakma és a közönség is szeretettel fogadta, nagyon nagy sikere volt. Hunyadi Andrásra, az előadás rendezőjére ma is különösen hálás szívvel gondolok.

Művészi hited mottója egy 7o-es években adott interjú szerint a következő Dumas idézet volt: “ A színház olyan mint a szerelem, jó kedély, fiatalság, egészség és erő kell hozzá.” Hogy látod ezt ma?

Bálint Márta: Ezt ma is így gondolom. Azonban a fiatalságot nem fizikailag, hanem lelkileg értem. Bevallom, én ma is rácsodálkozom a világra, a dolgokra és gyerekes lélekkel élek. Természetesen az én koromban egyesek szemében ez visszatetsző lehet.

1987-ben a Dolgozó Nőben megjelent rajongói levél, a Hozomány nélküli lány előadás kapcsán, amelyben Larisszát alakítottad: –“ A szerelem gyönyörének és gyötrelmének színpadi megjelenítése a Hozomány nélküli lány Larisszájában fenntartás nélkül sikerült.” – Hogy emlékszel erre?

Bálint Márta: Élénken emlékszem az akkor megjelent írásra, sőt, még a szovátai közönség is írt nekem egy gyönyörű elismerő levelet. Ehhez hasonló kedves sorokat Magyarországon is gyakran kapok, amelyeket most már megőrzök, hiszen meghatóan szépek. Ehhez kapcsolódóan megemlítenék egy esetet, ami a budapesti Magyar Színházban történt velem. Jókai Anna Szegény Sudár Anna című regényéből készült monodrámáját játszottam, majd az előadás végén a taps közben egy néző, aki – mint később kiderült – marosvásárhelyi illetőségű tanár volt, virágcsokorral a kezében a nézőtérről fellépett mellém a színpadra, leintette a közönséget és a pályámról, korábbi szerepeimről kezdett beszélni.

Különösen két alakításomról, Az énekes madár Magdójáról és a Dadáról emlékezett meg, mondván, hogy számára felejthetetlen, kitörölhetetlen színházi élmények voltak. Mondanom sem kell, hogy ez a gesztus nagyon jólesett, noha igen szokatlan módját választotta a tetszésnyilvánításnak. Mindenesetre ezt a pályát az ilyen élményekért, felemelő pillanatokért érdemes művelni. Erőt adnak a továbblépéshez, az alkotáshoz.

A megszakított repülés című előadással mit üzen Bálint Márta a közönségnek?

Bálint Márta: A 21. században az identitás, a hovatartozás szerintem rendkívül fontos. Viszockij a szovjet diktatúrában élve a szabadságra vágyott, de patrióta is volt. Felesége, Marina Vlady által a nyugati világban megtapasztalta ezt a szabadságot, amitől lelkiekben felkavarodott , ám egyúttal a hazájához való kötődése még erősebb, még szorosabb lett. Én elhagytam a szülőföldemet, de csak fizikailag, lelkiekben huszonnyolc év után is minden idegszálammal oda kötődöm. A fiamnak is ezt tanítom, akit kutatóként a nagyvilág sokfelé csábít. Ez nagyon jó, de úgy gondolom, hogy mindenki a tudását gazdagítva térjen vissza a szülőföldjére és ott kamatoztassa azt. Fontos, hogy megőrizzük egyéni arcunkat, ragaszkodjunk gyökereinkhez, hiszen abból táplálkozunk lelki és szellemi értelemben. Tamási Áronnal vallom, hogy azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. A darab másik üzenete talán kevésbé fennkölt, de ugyanolyan fontos. Manapság égető probléma az alkoholizmus és a kábítószer, nagyon sok család életét megkeseríti ez. Viszockij reménytelen küzdelmet folytat az alkohollal, amelyet Marina rendíthetetlen állhatatossága, szeretete, törődése ellenére is elbukik. Ez egy zsigerekig hatoló, mélységesen felkavaró drámai helyzet. Ha csak egyetlen nézőt is úgy érint meg a darab, hogy felhagy káros szenvedélyével, akkor már megérte. Az egyik budapesti előadás után egy néző – egy lelkésznő – megvárt és elmondta, hogy Debrecenből csak a darab kedvéért utazott fel aznap és még éjjel vissza. Férjét alkoholizmusa Viszockijhoz hasonló kínokkal gyötörte, és sajnos hozzá hasonlóan ő is elvesztette a küzdelmet. Azonban, ahogy a lelkésznő fogalmazott, az előadásból erőt és vigaszt tud meríteni. Óriási dolog ez számomra, megtisztelő, hogy a darab ilyen hatással bír.

Bálint Márta Marosvásárhelyen

Mik a további terveid?

Bálint Márta: Sok tervem van és remélem, hogy a kedvem és erőm az idő múlásával nem fog lankadni. Viszont ez talán egy „buta” babonám, hogy ezekről a tervekről előre soha nem szoktam beszélni.

***Lejegyezte: Ferencz Éva /* Marosvásárhely**